

Sangparakit (*Psephotus haematonotus*)

Beskrivelse

Sangparakitten er en smuk, lille papegøje fra det sydlige Australien med en yderst melodios stemme – deraf navnet! Den betragtes som en god "begynderfugl" og har vundet stor popularitet verden over for dens venlige og nysgerrige sind. I sin oprindelige form er hannen farvestrålende grøn med tydelige gule og røde aftegninger, mens hunnen er mere afdæmpet i farven. Der er dog efterhånden fremavlet et væld af smukke farver. Om din sangparakit er gul, blå eller broget, bør den have selskab af artsfæller. Sangparakitter er fra naturens side sociale flokdyr og mistrives således, hvis de holdes alene. Hanner har en tendens til at være aggressive overfor andre hanner, så den mest harmoniske flok vil bestå af hunner udelukkende eller af en enkelt han og en eller flere hunner. Vælger du sidstnævnte, skal du naturligvis være forberedt på, at der kan komme unger. Sangparakitter bliver kønsmodne, når de er 6-12 måneder gamle. Der lægges typisk 4-6 æg, og disse klækker efter 18-20 dage. Som fuldt udviklet måler sangparakitten omkring 28 cm og vejer 50-70 gram, og den kan blive helt op til 15 år gammel.

Fodring

Sangparakitten er ikke kræsen og spiser i naturen en bred vifte af føde. Som grundfoder bruges en specialfremstillet frøblanding til parakitter uden alt for mange solsikkekerner i, da disse har et højt fedtindhold. Hertil suppleres med frugt, grøntsager og naturgrønt som græs, mælkebøtter, skvalderkål m.m. Ligesom alle andre fugle tåler de ikke avocado og kartofler, der i selv ganske små mængder kan gøre dem alvorligt syge og endda medføre døden. De har desuden brug for relativt store mængder kalk og bør derfor have adgang til en kalksten, sepiaskaller eller varmebehandlede strandskaller. Det anbefales også at give dem et par dråber torskellevertran i frøblandingens én gang om ugen, da det hjælper dem til at optage kalken. Som proteintilskud kan æggefoder gives en gang om ugen, og endeligt skal de have adgang til rent vand dagligt.

Daglig pasning

Ligesom flertallet af alle andre fugle er sangparakitten skabt til at flyve, og det skal den også have mulighed for i fangenskab. Det anbefales derfor at holde den i en voliere, men er det ikke muligt, kan et mindre tremmebur i metal gå an, hvis blot den får en daglig flyvetur udenfor buret. To fugle kræver som minimum et bur på 100x140x70 cm men meget gerne større. Sangparakitter er både nysgerrige og intelligente, og de har således brug for masser af udfordringer for at trives. De daglige flyviture og burindretningen er derfor afgørende for dine sangparakitters trivsel. I bunden af buret lægges et lag af bark- eller bøgeflis (brug ikke sandpapir eller fuglesand), mens den øvre del af buret indrettes med naturgrene i forskellige størrelser, tykkelse og træsorter. Jo mere varierede grenene er, jo mere interessante er de for dine sangparakitter, der ikke blot bruger dem til at sidde på men også til at slibe næb og kløer. De holder meget af at gnave og undersøge ting. Brug derfor gerne grene med masser af bark, kviste, blade, knopper og knaster. Mange sangparakitter har også stor glæde af en redekasse, de kan gemme sig i, samt et vandbad og legetøj i form af kogler, gynger, reb af naturmaterialer m.m. Buret placeres lyst men ikke i direkte sollys og heller ikke i træk. Sangparakitter er dog relativt hårdføre og kan tåle meget lave temperaturer, når de først er akklimatiserede. De kan således holdes ude året rundt, hvis blot de har mulighed for at søge ly i et opvarmet rum.

Håndtering

Sangparakitten betragtes, som før nævnt, som en god begynderfugl for både store og små, da den er relativt let at passe og kan blive meget tillidsfuld. Den kan endda lære at efterligne fløjt og tale en smule. At tæmme en sangparakit kræver dog en god portion tålmodighed, masser af godbidder og daglig håndtering. Når du har fået dine sangparakitter hjem, skal du give dem et par dage til at falde til ro i de nye omgivelser. Herefter kan du stikke din ene hånd forsigtigt ind i buret og lade dem sidde på den, mens du taler stille til dem uden at bevæge dig. Når de er trygge ved det, kan du begynde at flytte dem fra gren til gren, så de også vænner sig til at sidde på din hånd, når den er i bevægelse. Brug altid kun rolige bevægelser! Når dine sangparakitter er helt fortrolige med at blive håndteret, kan du tage dem ud af buret og lade dem flyve rundt i værelset – det er noget, de holder af! Husk dog at lukke alle døre og vinduer først. Har du store vinduespartier, er det desuden en god idé at dække dem til, så de ikke flyver mod dem.